

תניא אידך: מברכין ברכת חתנים בבית חתנים.

וברכת אירוסין בבית האירוסין.

ברכת האירוסין מאי מברך?

רבין בר רב אדא ורבה בר רב אדא תרוייהו משמיה דרב יהודה אמרי: "בא"י אמ"ה אשר קדשנו במצותיו וצונו על העריות ואסר לנו את הארוסות והתיר לנו את הנשואות על ידי חופה וקדושין."

רב אחא בריה דרבא מסיים בה משמיה דרב יהודה: "בא"י מקדש ישראל על ידי חופה וקדושין."
מאן דלא חתים: מידי דהוה אברכת פירות ואברכת מצות.
ומאן דחתים: מידי דהוה אקידושא:

ת"ר: מברכין ברכת חתנים בעשרה כל שבעה.

אמר רב יהודה והוא שבאו פנים חדשות.

מאי מברך?

אמר רב יהודה:

. בא"י אמ"ה (8b) שהכל ברא לכבודו.

. ויוצר האדם.

. ואשר יצר את האדם בצלמו בצלם דמות תבניתו והתקין

לו ממנו בנין עדי עד ברוך אתה ה' יוצר האדם.

. שוש תשיש ותגל העקרה בקבוץ בניה לתוכה בשמחה
ברוך אתה ה' משמח ציון בבניה.
. שמח תשמח ריעים האהובים כשמחך יצירך בגן עדן
מקדם ברוך אתה ה' משמח חתן וכלה.
. ברוך אתה ה' אמ"ה אשר ברא ששון ושמחה חתן וכלה
גילה רינה דיצה חדוה אהבה ואחוה ושלום וריעות מהרה
ה' אלהינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון
וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול מצהלות חתנים
מחופתם ונערים ממשתה נגינתם בא"י משמח חתן עם
הכלה.

לוי איקלע לבי רבי בהלוליה דר"ש בריה בריך חמש.
רב אסי איקלע לבי רב אשי בהלוליה דמר בריה בריך
שית.

לימא בהא קמיפלגי: דמ"ס חדא יצירה הואי ומ"ס שתי
יצירות הואי?

לא. דכ"ע חדא יצירה הואי.

מ"ס בתר מחשבה אזלינן ומ"ס בתר מעשה אזלינן.
כי הא דרב יהודה רמי כתיב: (בראשית א) "ויברא אלהים
את האדם בצלמו" וכתיב: (בראשית ה) "זכר ונקבה בראם
" הא כיצד? בתחלה עלה במחשבה לבראות שנים ולבסוף
נברא אחד.

רב אשי איקלע לבי רב כהנא.
יומא קמא בריך כולהו.

מכאן ואילך אי איכא פנים חדשות בריך כולהו, ואי לא
אפושי שמחה בעלמא הוא מברך "שהשמחה במעונו"
ו"אשר ברא".

משבעה ועד שלשים: בין אמר להו "מחמת הלולא" ובין
לא אמר להו "מחמת הלולא" מברך ש"השמחה במעונו".
מכאן ואילך: אי אמר להו "מחמת הלולא" מברך
"שהשמחה במעונו" ואי לא לא.

וכי א"ל מחמת הלולא עד אימת?
אמר רב פפי משמיה דרבא: עד תריסר ירחי שתא.

ומעיקרא מאימת?

אמר רב פפא: מכי רמו שערי באסינתא.
איני? והא רב פפא איעסק לאבא מר בריה וברוך משעת
אירוסין.

שאני רב פפא דהוה טריח ליה.
רבינא איעסק ליה לבריה בי רב חביבא וברוך משעת
אירוסין.

אמר קים לי בגוייהו דלא הדרי בהו.
לא אסתייע מילתא והדרי בהו.

רב תחליפא בר מערבא איקלע לבבל בריך שית אריכתא
ולית הלכתא כוותיה.

רב חביבא איקלע לבי מהולא בריך "שהשמחה במעונו"
ולית הלכתא כוותיה משום דטרידי דאית ליה צערא
לינוקא